

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17Csp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120201431
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120201431.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, v zastúpení JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanej: H. T., nar. X.X.XXXX, bytom B. č.d. XXX, o zaplatenie sumy vo výške 1 462,23 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 279,51 eur spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 21.12.2012 až do zaplatenia zastavuje.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobca - pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 30.1.2020 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1 462,23 eura s 8 % - ným úrokom z omeškania ročne od 21.12.2019 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovanou dňa 14.9.2011 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet, poskytol žalovanej úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %, žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 600 eur, bola povinná platiť mesačne splátku 20 eur.

Žalovaná si neplnila svoje povinnosti, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením od zmluvy vystavil žalobca ku dňu 11.12.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2019 so zostatkom na úhradu 1 462,23 eura.

Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2019, t.j. v lehote splatnosti do 20.12.2019. Žalobcovi vznikol tak nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.12.2019 do zaplatenia.

2./ Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. zo dňa 14.9.2011, Výpis z kreditnej platobnej karty VÚB a.s.,.

3./ Okresný súd Nitra vo veci vydal dňa 4.3.2020 platobný rozkaz č.k. 17Csp/6/2020-47, voči ktorému žalovaná podala v zákonom stanovenej lehote odpor s vecným odôvodnením. Uznesením č.k. 17Csp/6/2020-85 zo dňa 3.6.2020 súd platobný rozkaz zrušil.

4./ Žalovaná odpor odôvodnila tým, že v celom rozsahu neuznáva pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky. Výrok je nedôvodný a neopodstatnený a žiada platobný rozkaze v celom rozsahu zrušiť. Uviedla, že nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie žalovanej sumy uloženej v platobnom rozkaze, ktorý

si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou SR a Únijným právom a žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru. Zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Ďalej uviedla, že dňa 5.9.2011 požiadala o vydanie pôžičkovej platobnej karty Quatro s výškou úverového rámca 600,- eur, štandardná splátka 20,- eur, úrok 1,9 %p.m./22,80 % p.a. ročne. Prijatie žiadosti banka potvrdila dňa 14.9.2011. Žalovaná čerpala finančné prostriedky v časovom období od 22.9.2011 do 18.11.2014 v celkovej výške 730 eur. Jej posledné čerpanie bolo dňa 18.11.2014, zúčtované dňa 20.11.2014 v sume 50,- eur. Veriteľovi uhradila sumu v celkovej výške 1 365,- eur. Žalovaná poukazuje na to, že zaplatila 1 365,- eur mínus 730 t.j. 635 eur, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie žalobcu, ktoré žiada od žalobcu vrátiť.

5./ Dňa 4.3.2020 bol tunajšiemu súdu doručený návrh prostredníctvom právneho zástupcu pôvodného žalobcu aj nového žalobcu, v ktorom oznámil, že došlo k postúpeniu pohľadávky a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu že namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava do konania vstúpi spoločnosť: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava. Súd návrhu vyhovel uznesením č.k. 17Csp/6/2020-82 zo dňa 9.4.2020.

6./ Podaním doručeným súdu dňa 10.2.2021 žalovaná poukázala na to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu jej nebolo doručené žiadne oznámenie o postúpení pohľadávky s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaná má za to, že právny predchodca žalobcu nepreukázal ani nedoložil žiadny doklad o odstúpení od zmluvy, preto neunesol dôkazné bremeno. Taktiež nebol predložený žiadny doklad o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Keďže žalobca nepreukázal žiadne doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu ani odstúpenie od zmluvy do dispozičnej sféry žalovanej pred doručením žalobného návrhu, žalovaná má za to, že neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky na žalobcu. Nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru ani k odstúpeniu od zmluvy, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spolplateným alebo odstúpením vznikutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcim spore. Zároveň vo svojom podaní poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10kCo/84/2018 z 3.6.2018. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú.

7./ Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8./ Pred začatím pojednávania právny zástupca žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 279,51 eur čiastočne späť, navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vo zvyšnej časti trvá na uplatnenej sume.

9./ Po čiastočnom späťvzatí zostala predmetom sporu suma vo výške 1 182,72 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 1 182,72 eur počnúc od 21.12.2019 až do zaplatenia.

10./ Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej .

11./ Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12./ Súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu žalobcu pred začatím pojednávania postupoval v zmysle vyššie cit. zák. ustanovenia a konanie vo veci čiastočne zastavil.

13./ Podľa § 180 Civilného sporového poriadku boli splnené podmienky, aby súd konal v neprítomnosti strán sporu, právny zástupca žalobca mal doručenie predvolania riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd predmetnú vec pojednával a zároveň dal súhlas na pojednávanie a to v zmysle vyhlášky č. 24/21 Z. z. § 1 ods. 1 písm. p). Žalovaná mala doručenie predvolania riadne vykázané, bola vyzvaná na vyjadrenie, aby oznámila, či súhlasí, aby súd pojednával v jej neprítomnosti v zmysle § 1 ods. 1 písmeno p) vyhlášky č. 24/21 Z.z. o vykonaní pojednávani,

hlavných pojednávanií a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu účinne od 23.1.2021 do 28.2.2021. Žalovaná súhlasila, aby súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti.

14./ Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámení sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam.

15./ Žalovaná dňa 5.9.2011 vyplnila žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere, jej žiadosť bola dňa 14.9.2011 schválená.

Predmetom zmluvy bolo poskytnutie kreditnej karty a vedenie účtu a poskytnutie úveru, úverového rámca 600 eur s dohodnutým úrokom 22,80 % ročne a dohodnutou mesačnou splátkou 50 eur. Žalovaná čerpala úverový rámec, ako vyplýva z výpisu z pôžičkovej karty Quatro, začala čerpať od 24.9.2011 ako vyplýva z predloženého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií.

Žalovaná si neplnila svoje povinnosti, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 5.2.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť celého zostatku dlhu. Čo sa týka rozsahu čerpania - žalovaná prečerpala od 22.9.2011 do 30.11.2019 celkovo 1.462,23 eur, pričom plnenie zo strany žalovanej predstavuje sumu 600,00 eur, tak ako to vyplýva v časti kreditných transakcií na kartovom účte žalovanej.

Po čiastočnom späťvzati vo výške 279,51 eur (poplatkov vo výške 152,33 eur a sankčného úroku vo výške 127,18 eur), predmetom sporu zostala suma vo výške 1.182,72 eur pozostávajúca z istiny vo výške 567,04 eur a štandardného úroku vo výške 615,68 eur.

Predmetná pohľadávka voči žalovanej bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená na žalobcu. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 25.2.2020.

16./ Žalobca bol prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaný na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt.

17./ Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18./ Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

19./ Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

20./ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21./ Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1.januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

22./ S účinnosťou od 1.1.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu už definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23./ Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24./ Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

25./ Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26./ Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

27./ Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

28./ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29./ Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

30./ Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

31./ Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

32./ Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

33./ Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

34./ Podľa § 525 ods. 2, Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

35./ Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

36./ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

37./ Na základe vykonaného dokazovania, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a po čiastočnom späťvzatí mal súd za preukázané, že predmetom sporu je zaplatenie sumy vo výške 1 182,72 eur pozostávajúcej z istiny vo výške 567,04 eur a štandardného úroku vo výške 615,68 eur.

Žalobca tvrdil, že svoj nárok opiera o skutočnosť, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 14.9.2011 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet, poskytol jej úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %, žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 600 eur, ktorý bola povinná platiť

mesačne splátku 20 eur, pričom si svoje povinnosti neplnila, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany právneho predchodcu žalobcu.

38./ Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

39./ Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

40./ V danej veci žalobcu zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j. že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., IČO : 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovanú na úhradu dlhu, ktorý bola napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní.

Vzhľadom na absenciu listinných dôkazov preukazujúcich splnenie dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, žalobca bol prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaný na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt.

Súd prvej inštancie konštatuje, že dodržanie tohto postupu, ktorý je predpokladom pre postúpenie pohľadávky banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zo strany žalobcu nebolo preukázané, žalobca ako aj právny predchodca žalobcu do spisu nezaložil relevantné doklady preukazujúce opodstatnenosť uplatňovaného nároku, teda že zo strany banky bola žalovanej daná výzva na plnenie, v prípadoch omeškania s plnením peňažných záväzkov z poskytnutého splátkového úveru a že postupujú sa len už splatné pohľadávky a preto súd bol nútený konštatovať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania.

Zákon č. 483/2001Z.z. o bankách treba ohľadom inštitútu postúpenia pohľadávky považovať za lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka (konkrétne § 524 Občianskeho zákonníka). Žalobca (ako aj právny predchodcovia žalobcu) v konaní nepreukázal iné oznámenie resp. výzvu, v ktorej by banka vyzvala žalovanú na plnenie dlžnej sumy, s ktorou by bola žalovaná v omeškaní viac ako 90 dní, nepreukázal, že postupujú sa už len splatné pohľadávky.

Žalobca v konaní preukázal len vyhlásením mimoriadnej splatnosti pohľadávky .

Ak zákon vyžaduje v § 92 ods. 8 písomnú výzvu banky na splnenie čo i len časti peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní, tak táto podmienka splnená nebola.

Právny predchodca žalobcu bol oprávnený postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej len po tom, ak bola žalovaná, napriek písomnej výzve, nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu žalovanej, ak na výzvu nereagovala až potom banka mohla vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu (ak ešte nenastala konečná splatnosť dlhu uplynutím doby dohodnutých splátok) a postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku na inú osobu, a to aj na takú, ktorá nie je bankou, a aj bez súhlasu dlžníka.

V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli, resp. z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo, čiže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože podľa § 39 Občianskeho

zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V danom prípade postúpenie pohľadávky na žalobcu znamenalo obídienie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ešte nesplatený úver na žalobcu a preto bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom .

Z tohto dôvodu potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky prihliadať.

Na základe tejto skutočnosti potom nie je daná vecná aktívna legitímácia žalobcu na uplatnenie si danej pohľadávky pred súdom, čiže z neplatného postúpenia pohľadávky nesvedčí mu právo, ktorého sa domáha v žalobe a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu zamietol.

41./ Súd prvej inštancie uvádza, že aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 205/2009).

42./ V naznačenom kontexte je nevyhnutné akcentovať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/ 2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané.

V danej veci súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co 17/2016, zo dňa 01.02.2017 ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co 219/2016, zo dňa 08.12.2016, Krajského súdu v Nitre č.k.7Co/716/2016, zo dňa 27.02.2018, 12Co/122/2019 zo dňa 19.05.2020.

43./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v konaní úspešná, avšak jej v konaní žiadne preukázateľne trovy konania nevznikli, preto rozhodol súd tak, že jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.